

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2016 m. birželio 10 d.
(OR. en)

8741/16

Tarpinstitucinė byla:
2012/0102 (CNS)

FISC 70
ECOFIN 378

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas:	TARYBOS DIREKTYVA, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl kuponų apmokestinimo tvarkos
----------	--

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2016/...

... m. ... d.

kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos dėl kuponų apmokestinimo tvarkos

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

¹ OL C 45, 2016 2 5, p. 173.

² OL C 11, 2013 1 15, p. 27.

kadangi:

- (1) Tarybos direktyvoje 2006/112/EB¹ nustatytos prekių tiekimo ir paslaugų teikimo laiko ir vietos, apmokestinamosios vertės, prievolės apskaičiuoti pridėtinės vertės mokestį (PVM) ir teisės į atskaitą taisyklės. Tačiau tos taisyklės nėra pakankamai aiškos ar išsamios, kad būtų galima užtikrinti sandorių, kuriuos vykdant naudojami kuponai, apmokestinimo tvarkos nuoseklumą; taip atsiranda nepageidaujamų pasekmių tinkamam vidaus rinkos veikimui;
- (2) siekiant užtikrinti tam tikrą vienodą apmokestinimo tvarką, laikytis principų, kad bendras vartojimo mokestis turi būti tiksliai proporcingas prekių bei paslaugų kainai, išvengti nenuoseklumo, konkurencijos iškraipymo, dvigubo apmokestinimo arba neapmokestinimo ir sumažinti mokesčių vengimo riziką, reikia konkrečių taisyklių, taikomų kuponų apmokestinimo PVM tvarkai;
- (3) atsižvelgiant į naujas taisykles dėl telekomunikacijų, transliavimo ir elektroniniu būdu teikiamų paslaugų teikimo vietos, kurios taikomos nuo 2015 m. sausio 1 d., reikia priimti bendrą sprendimą dėl kuponų, siekiant užtikrinti, kad kuponų, naudojamų tarp valstybių narių, atveju neatsirastų neatitikimų. Tuo tikslu būtina nustatyti taisykles, kuriomis patikslinama kuponų apmokestinimo PVM tvarka;
- (4) šios taisyklės turėtų būti taikomos tik kuponams, kuriuos galima naudoti prekėms ar paslaugoms išpirkti. Tačiau šios taisyklės neturėtų būti taikomos priemonėms, suteikiančioms turėtojai teisę į nuolaidą prekių arba paslaugų pirkimo metu, tačiau nesuteikiančioms teisės gauti tokių prekių ar paslaugų;

¹ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

- (5) dėl kuponams skirtų nuostatų neturėtų būti keičiama transporto bilietų, kino ir muziejaus bilietų, pašto ženklų ar panašių priemonių apmokestinimo PVM tvarka;
- (6) kad būtų galima aiškiai nurodyti, kas yra kuponas PVM tikslais ir atskirti kuponus nuo mokėjimo priemonių, būtina apibrėžti, kas yra kuponai, kurie gali būti fizinio arba elektroninio pavidalo, nustatant esminius jų požymius, visų pirma kuponu suteikiamos teisės pobūdį ir įpareigojimą priimti tą kuponą kaip atlygį už prekių tiekimą arba paslaugų teikimą;
- (7) su kuponais susijusių sandorių apmokestinimo PVM tvarka priklauso nuo konkrečių kupono požymių. Todėl būtina skirti įvairių rūšių kuponus, o jų skirtumus reikia nurodyti Sąjungos teisės aktuose;
- (8) tais atvejais, kai aiškiai nustatyti, kokia apmokestinimo PVM tvarka taikytina susijusiam prekių tiekimui ar paslaugų teikimui, yra įmanoma jau vienafunkcio kupono išleidimo metu, PVM turėtų būti apskaičiuojamas už kiekvieną perleidimą, įskaitant vienafunkcio kupono išleidimą. Faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas mainais už vienafunkcij kuponą neturėtų būti laikomas savarankišku sandoriu. Daugiafunkcių kuponų atveju būtina paaiškinti, kad PVM turėtų būti apskaičiuojamas tuo metu, kai atitinkamai patiekiamos arba suteikiamos su kuponu susijusios prekės arba paslaugos. Atsižvelgiant į tai, joks ankstesnis daugiafunkcių kuponų perleidimas nėra PVM objektas;

- (9) vienafunkčių kuponų, kurie gali būti apmokestinami tuo metu, kai apmokestinamasis asmuo, kuris veikia savo vardu, atlieka perleidimą, įskaitant perleidimą vienafunkcio kupono išleidimo metu, atveju kiekvienas perleidimas, įskaitant perleidimą to kupono išleidimo metu, laikomas su vienafunkčiu kuponu susijusių prekių tiekimu arba paslaugų teikimu. Tokiu atveju, vadovaujantis Direktyvos 2006/112/EB 73 straipsniu, toks apmokestinamasis asmuo turėtų apskaityti PVM nuo atlygio, gauto už vienafunkčį kuponą. Kita vertus, jei vienafunkčius kuponus išleidžia arba platina apmokestinamasis asmuo, veikiantis kito asmens vardu, nebūtų laikoma, kad tas apmokestinamasis asmuo dalyvauja susijusiame prekių tiekime ar paslaugų teikime;
- (10) PVM objektas būtų tik tarpinės paslaugos arba atskiras paslaugų teikimas, pavyzdžiui, platinimo arba reklamos paslaugos. Todėl tais atvejais, kai apmokestinamasis asmuo, neveikiantis savo vardu, gauna bet kokią atskirą atlygį už kupono perleidimą, tas atlygis turėtų būti apmokestinamas pagal įprastą PVM tvarką;

- (11) kalbant apie daugiafunkčius kuponus, siekiant užtikrinti, kad daugiafunkčių kuponų atžvilgiu sumokėta PVM suma, kai PVM už susijusių prekių ar paslaugų tiekimą apskaičiuojamas tik jų išpirkimo metu, būtų tiksli, nedarant poveikio Direktyvos 2006/112/EB 73 straipsniui, prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas PVM turėtų apskaityti remdamasis atlygiu, sumokėtu už daugiafunkčių kuponą. Jei informacijos apie tai nėra, apmokestinamoji vertė turėtų būti lygi piniginei vertei, nurodytai ant paties daugiafunkcio kupono arba susijusiuose dokumentuose, atėmus su patiektomis prekėmis ar suteiktomis paslaugomis susijusio PVM sumą. Kai daugiafunkcis kuponas yra iš dalies panaudojamas už tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, apmokestinamoji vertė turėtų būti lygi atitinkamai atlygio ar piniginės vertės daliai, atėmus su patiektomis prekėmis ar suteiktomis paslaugomis susijusio PVM sumą;
- (12) ši direktyva netaikoma tiems atvejams, kai galutinis vartotojas nepanaudoja daugiafunkcio kupono išpirkimui jo galiojimo laikotarpiu, ir už kuponą gautas atlygis lieka pardavėjui;
- (13) kadangi šios direktyvos tikslų, t.y. supaprastinti, atnaujinti ir suderinti PVM taisykles, taikytinas kuponams, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi jų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

- (14) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės pagrįstais atvejais įsipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (15) nuostatos dėl kuponų apmokestinimo PVM tvarkos turėtų būti taikomos tik kuponams, išleistiems po 2018 m. gruodžio 31 d., ir neturi poveikio anksčiau valstybių narių priimtų teisės aktų ir aiškinimo galiojimui;
- (16) todėl Direktyvą 2006/112/EB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) IV antraštinėje dalyje įterpiamas šis skyrius:

„5 SKYRIUS

1 ir 3 skyriams bendros nuostatos

30a straipsnis

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) kuponas – priemonė, kai nustatytas įpareigojimas priimti ją kaip atlygį už prekių tiekimą arba paslaugų teikimą arba tokio atlygio dalį ir kai tiekimos prekės ar teiktinos paslaugos arba potencialių jų tiekėjų ar teikėjų tapatybė yra nurodytos arba pačioje priemonėje, arba susijusiuose dokumentuose, įskaitant tokios priemonės naudojimo sąlygas;
- 2) vienafunkcis kuponas – kuponas, kai su kuponu susijusių prekių tiekimo arba paslaugų teikimo vieta ir už tas prekes ar paslaugas mokėtinas PVM yra žinomi kupono išleidimo metu;
- 3) daugiafunkcis kuponas – kuponas, kuris nėra vienafunkcis kuponas.

1. Kiekvienas apmokestinamojo asmens, veikiančio savo vardu, atliekamas vienafunkcio kupono perleidimas laikomas su tuo kuponu susijusių prekių tiekimu arba paslaugų teikimu. Tiekėjo atliekamas faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas mainais už vienafunkcij kuponą kaip atlygį arba atlygio dalį neturėtų būti laikomas savarankišku sandoriu.

Kai vienafunkcij kuponą perleidžia apmokestinamasis asmuo, veikiantis kito apmokestinamojo asmens vardu, tas perleidimas laikomas su tuo kuponu susijusių prekių tiekimu ar paslaugų teikimu, kurį atliko kitas apmokestinamasis asmuo, kurio vardu veikia apmokestinamasis asmuo.

Tais atvejais, kai prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas nėra apmokestinamasis asmuo, kuris veikdamas savo vardu išleido vienafunkcij kuponą, laikoma, kad tas prekių tiekėjas arba paslaugų teikėjas patiekė su tuo kuponu susijusias prekes arba suteikė paslaugas tam apmokestinamajam asmeniui.

2. Tiekėjo atliekamas faktinis prekių perdavimas arba faktinis paslaugų suteikimas mainais už daugiafunkcij kuponą kaip atlygį arba atlygio dalį yra, remiantis 2 straipsniu, PVM objektas, tačiau kiekvienas ankstesnis to daugiafunkcio kupono perleidimas nėra PVM objektas.

Kai daugiafunkcij kuponą perleidžia apmokestinamasis asmuo, kuris nėra sandorį, esantį PVM objektu remiantis pirma pastraipa, vykdomas apmokestinamasis asmuo, PVM objektas yra bet koks paslaugų, kurias galima nustatyti, pavyzdžiui, platinimo arba reklamos paslaugų, teikimas.“.

2) Įterpiamas šis straipsnis:

„73a straipsnis

Nedarant poveikio 73 straipsniui, už daugiafunkcij kuponą tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų apmokestinamoji vertė lygi atlygiui, sumokėtam už kuponą, arba, jeigu informacijos apie tą atlygį nėra, piniginei vertei, nurodytai ant paties daugiafunkcio kupono arba susijusiuose dokumentuose, atėmus su patiektomis prekėmis ar suteiktomis paslaugomis susijusio PVM sumą.“.

3) XV antraštinėje dalyje įterpiamas šis skyrius:

„2a SKYRIUS

Naujo teisės akto taikymo pereinamojo laikotarpio priemonės

410a straipsnis

30a, 30b ir 73a straipsniai taikomi tik po 2018 m. gruodžio 31 d. išleistiems kuponams.

410b straipsnis

Komisija, remdamasi iš valstybių narių gauta informacija, ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos nuostatų dėl kuponų apmokestinimo PVM tvarkos taikymo įvertinimo ataskaitą, kurioje ypač daug dėmesio skiria kuponų apibrėžčiai, PVM taisyklėms, susijusioms su kuponų apmokestinimu platinimo grandinėje, bei neišpirktiems kuponams, ir prireikus kartu pateikia atitinkamą pasiūlymą iš dalies pakeisti atitinkamas taisykles.“.

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2019 m. sausio 1 d.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta ...

Tarybos vardu

Pirmininkas
